

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA, 11 DE FEBRER DE 1933

NÚM. 615

Comentaris

És innegable que Esquerra Republicana és el Partit que amb més precisió recull l'esperit del nostre poble, tan pel seu catalanisme com pels seus principis liberals i democràtics que pretenen anular tota classe de privilegis per aconseguir una veritable igualtat jurídica davant la llei i una major justícia econòmico-social dintre d'un règim de convivència de totes les classes socials que agermanant-se han de fer possible l'establiment dels tòpics màxim i mínim de la felicitat dels pobles. Es per això que el nostre Partit comanda la nau catalana a satisfacció de la majoria del poble.

Naturalment que Esquerra Republicana és combatuda pels que representen un altra ideologia i interessos distints. La crítica més que lliure és necessària; un govern sense crítica i sense oposició podria esdevenir inútil, pernicios.

La crítica, quan és assenyada i de bona fe, serveix per contrastar la valor de la gestió que es porta a cap i en obligar-los a rectificar o senzillament ratificant, segons el cas, els governs s'enforteixen i d'aquí que la crítica rendevi un servei d'inestimable valor.

Per contra, una crítica a la tun tun, només pel caprici de desprestigiar un partit o uns homes, especialment quan el crític pertany a un partit que proclama públicament sustentar els mateixos principis ideològics; una crítica de despit, esdevé demagògica i per tan perjudicial als interessos del poble inclús dels mateixos que la fan puix que altra cosa no poden anarhi a buscar.

* * *

L'organització democràtica de l'Esquerra Republicana, permet de portar a la direcció del Partit aquells homes del poble que encara que per mor de llurs migrats mitjans econòmics no han pogut estudiar una carrera o fer-se una extensa cultura, compten amb abundant fe catalanista republicana i amb una vigorosa intel·ligència que els posa al nivell i fins molt sovint per damunt de molts intel·lectuals, puix que ben sabut és que ésser intel·lectual no vol dir ésser intel·ligent. Per altre costat hem vist al Parlament espanyol el rendi-

ment pràctic que ha donat el grup autèntic d'intel·lectuals malgrat que alguns d'ells se'ls considera damunt del brancatge de la sabiduria. Què no ha de passar, doncs, amb els intel·lectuals de quincalla? Ja veu el lector que ens referim als intel·lectuals que només actuen com a tals.

Doncs aquesta organització és el que no satisfà a un grup de senyors que ells mateixos es consideren una sel·lecció de ciutadans cridats a portar la direcció dels partits, puix que malgrat fer protestes d'esquerrisme, de fet, potser sense donar-se'n compte, encara creuen en classes, la qual cosa està en contraposició amb els principis esquerrans. Demés, compten també amb el gros defecte de mirar-se de reüll o paternalment, els que no són de la seva corda, sobretot si calcen espartenya.

* * *

En la nostra edició del dia 21 últim sortiem al pas a un «Comentari» de *Ruta* que consideravem insidiós i injuriós pel nostre Partit, a l'ensemps que perjudicial per a la política catalana i per a la República, i perquè els nostres lectors se'n fessin càrrec copiavem l'al·ludit text de *Ruta*. Altres vegades han esgarapat, però pensavem que tothom té dret al pataleix i prou pena té el que no pot aconsolar-se.

Doncs, bé, el nostre molt estimat col·lega *Ruta* ens ha contestat amb un to de superbia tal que el senyor als seus vassalls, i amb aire de suficiència i hipocressia, no exent de candidesa infantil, que descobreix l'origen de la formació de llur esperit.

Voliem contestar simplement dient que la part aprofitable de les seves explicacions no ens satisfan i que per tant mantenim el text de la nostra edició del dia 21, però volem avans contestar un concepte. Declinen en nosaltres la responsabilitat de fer el joc de les dretes. Si goséssim els felicitaríem l'humorisme; preferim, però, preguntar-los-hi a qui afavoreix llur campanya contra l'esquerra.

Per la nostra part, opinem que és preferible que les dretes guanyin directament a que els nostres electors ens puguin dir que els havem enganyat.

Quant a les demés al·lusions, en tenim prou dient-los-hi: Senyors, si tota la vostra dignitat i sensibilitat polítiques, i la vostra saviesa, es aquesta, sapigüeu que vivim al pis de dalt.